

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Jua și Sâmbata

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archielesane Sibiu strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 10 Novembre, 1895.

Impărăția turcescă este în descompunere, și numai interese politice îi mai garantează existența de azi pe mâine.

Vorba e cum se împartă puterile europene asupra imperiului turcesc, și acesta formeză greutatea principală, pentru ca și Turcia odinioară puternică să ajungă sörtea Poloniei.

Situațiunea aceasta e pericol permanent pentru pacea europeană și revoluțiunea internă, care acumă umple cu țipet de durere lumea civilisată, era apröpe să provöce sau împărțirea Turciei, sau un crâncen rășboi european pentru asigurarea intereselor politice în Orient.

Frumösele șesuri ale Asiei mici sunt azi terenul luptelor crâncene între creștini și turci, și țipetele de durere ale creștinilor au rășunat în lumea cultă.

Sultanul și guvernul lui nu mai e în stare să susțină ordinea, să garanteze libertatea personală, viața și averea, de aceea a trebuit să întrevină puterile europene, pentru susținerea ordinii legale în imperiul omului mort.

Inițiativa intervențiunei o a luat ministrul de externe al monarhiei noastre, și puterile europene au somat pe Sultan să restitue ordinea.

Ca provocarea să aibă efectul dorit, corăbiile puterilor mari s'au aședat în fața Constantinopolei.

E caracteristic pentru politica orientală, că de astădată monarhia noastră a luat inițiativa și Anglia a forțat măsurile de reforme pentru pacificarea imperiului otoman. Până acumă Rusia tresăria la țipetele de durere ale creștinilor din Orient, Rusia tină sus falfăind stindardul creștinismului, și sub acest stindard s'au eliberat Serbia și Bulgaria de sub premația turcului păgân, sub acest stindard s'a început și rășboiul oriental din urmă, care a schimbat total harta peninsulei balcanice.

Astăzi în conservativa de Anglia falfăie stindardul libertăței popörelor din Orient.

Limbagiul vehement al ministrului presidiat din Anglia a treșit pe împăratul turcesc din amorțela proverbială, în care a stătit până acumă, și prin o scrisöre adresată ministrului Salisbury, sultanul se obligă pe cuvântul seu de onöre, că va introduce reforme în imperiul seu și va restabili ordinea.

A făcut senzațiune următorul pasagi din scrisörea împăratului turcesc:

„Repet, că voi eu esecuta reformele, voi eu lua în mâna mea actele, cari cuprind reformele, și voi eu îngrijă personal, ca fie-care reformă să se eșecute. Aceasta e firma mea resoluțiune. La aceasta mă obligă cu cuvântul meu de onöre“.

Este deci speranță, că pentru acumă se va amâna rășboiul oriental, care amenința din cauza încurcăturilor interne din imperiul turcesc.

Demonstrațiunea puterilor europene a fost unanimă, de aci efectul asupra Sultanului. S'a amânat deci pericolul, care amenința cu rășboi, dară amânarea este numai temporală.

Impărăția turcescă este pericol permanent pentru pacea Europei, și până când nu se vor introduce reforme radicale, până atunci pericolul acesta va fi un vecinic „Memento“ al păcei europene.

Grandomanie fără margini.

Părintele Dr. Vasiliu Lucaci, folosindu-ne și noi de frasele lui, ne țintesc o rază de fulger din olimpul incipuierei sale bolnăvicioșe.

Din Roma, unde „pe fie care și a avut și are întâlniri cu ömeni politici și publicisti“, cari îi publică „interviururile avute cu el în multe ziare din Italia, Francia și Belgia“, (ba și în

„Pol. Corr.“ Red.) trimite o scrisöre ddto 14 Novembre la „Tribuna“ în scopul de a rectifica comunicatul oficios publicat în „Pol. Corr.“ din 12 Octobrie a. c. dicënd, că nu sunt adeverate și esacte cele ce i-le atribue acel organ al guvernului, și de a spune, că fiul seu Epaminonda nu este elev al colegiului catolic „De propaganda fide“, cum se afirma în „Telegraful Român“ Nr. 110, ci al institutului numit „Pontificium Collegium, sancti Athanasii de Urbe“, care se numesce de comun „Collegio Greco“.

Rectificăm și noi acest lucru, pentru noi și pentru lume de nici o însemnătate, ba îi și descoperim dlui Dr. Lucaci isvorul, din care am scos aceea scire, că se öte, ca acolo să fie mai mare nevoie de rectificare, anume în diarele din România, cari și de și publicau buletine despre mișcările dlui Dr. Lucaci, după ce părășise Seghedinul.

Acele diare au scris, că părintele Lucaci nainte de a cerceta Bucureșciul va călători la Roma, ca să și cerceteze pe fiul seu Epaminonda, carele este elev al colegiului „De propaganda fide“. Și de atunci publică mereu diarele din România diua, când va sosi dl Lucaci la Bucureșci, și apoi érá o rectifiă, după-cum le înforméză amicii lui dela Ligă, de sigur nu la ordinul nostru.

Dl Dr. Lucaci însé nu se mulțămescă cu rectificarea, ci „din umbra columnei lui Traian“ poséză astfel:

„Că „Telegraful Român“ Nr. 110 a. c. s'a aruncat cu atăta vehemență asupra chestiei puse de dușmani, dovedesă numai atâtea, că în el s'a perpetuat spiritul bizantin inimic românismului. Nu respectéză, nu cinsteșce nimic, nimic nu-l genéză. Un cas de scandal e nutritim delicios pentru el“.

„Il compățimesc“. (Of! of!)

„..... Ceialte injurii ale „Telegrafului Român“ nu mă pot atinge, și așa nu reflectez la ele. Ar fi o dejosire nescusabilă“.

„Se apropie diua, când voi eu fi în stare a vorbi cuvântul dorit cătră iubitul popor român din umbra columnei lui Traian“.

„Inainte cu Dumnezeu“!

Se înșelă förte tare dl Dr. Lucaci, dacă crede, că pozarea Dsale ne öte impune și noué.

Noué nu ne impun frasele, vină ele nu din „umbra“, dar chiar din vërful „columnei lui Traian“.

Nu după o lună de diie și nu în „Tribuna“ se rectifică ceea ce a comunicat „Pol. Corr.“, ci în însași „Pol. Corr.“

Ca să afle el, ce espreșuni i-a atribuit „Pol. Corr.“ n'a avut lipsă de „Tel. Rom.“, pentru că comunicatul amintit l'au reprodus töte diarele române, magiare și germane din Ungaria, din cari cetesce el destule și în Roma.

Comunicatul din cestiune n'a fost făcut la adresa cetitorilor „Tribunei“, ci la a guvernului și publicului magiar.

Poftésză deci și pe aceia 'i lumineze despre adevărul înțeles al espreșuniilor sale, nu pe cetitorii „Tribunei“ îmbetăți cu frasele lui.

„Romanismul“ Părintelui Lucaci nu se manifestă în frasele, de cari se folosesce prin toastele și cuvântările sale ocașionale pe aici și prin Bucureșci, ci în „Revista catolică“, redactată de el mai nainte, și în calitatea sa de misionar „catolic și în greco-catolic“ pentru orient.

Dacă între greco-catolici și-a aflat admiratori cu tot catolicismul seu mai pre sus de töse, — fie de bine, — nu pretindă însé, că și românii ortodocși să se închine lui Dr. Lucaci, redactorului „Revistei catolice“, pentru frasele naționale ale tribunului Dr. Lucaci.

FOIȚA.

Daniil analiticul.

— După o foiță din „B. H.“ —

I.

De cătră séră 'mi p'ace să petrec un cés două în vre-o crășmă, a cărei ferestri să deschid spre vre-o stradă forte impopulată, zgomotösă. Retras lângă o ferestă, privesc mișcarea lărmitöre a grupelor necunosute.

În crășmă -- fiind gölă, — încă nu au grija luminilor, îndată-ce încep a aprinde lămpile pe stradă. Șed în întunec, ca un paiangen și cercetez, dacă ömenii, cari trec pe d'naintea mea sunt blöndi ori bruneti? flămândi ori sătui? fericiți ori nefericiți? sunt öre de omenie sau de altă categorie?

Și eri ședem éráși în ferestă din strada K..... a lui Mühr G., când deodată apare lângă mine un domn.

— Așa-i, dice el, că dta nu ești omul faptelor?

— Nu -- respunsei decis, — eu sum omul gândirei.

— Și eu. Ce ții dta de cea mai principală fericire?

— Neactivitatea.

— Corect. De ce nu i dici însé n'irvana?

— Din cauza educațiunei mele defectuöse, eu am îndatinat a numi lucrurile totdeuna pe numele lor.

— Asta-i scöla veche, — dișe vecinul cu dispreț, — dta esti scriitoriu, așa-i?

— Dacă putem crede în Brockhaus: sum scriitoriu.

— De ce direcțiune te ții?

— De a mea.

— Ce scölä urmezi?

— Am făcut o scölä.

— Nefericitule! D'apoi modernele scoli mari europene, direcțiuni, curente pe dta nu te privesc?

— Ce să-mi sparg capul cu tripla alianță, cu contrastul anglo-rusesc, cu amiciția ruso-francesă, cu măcelul turco-armén: eu sum o mică Helvețiă literară.

Intrăceste străinul scöte o grămadă de hărți și dișe:

— Veđi, eu sum modern din creștet până'n tălpi. Aci am lucrarea mea cea mai nouă.

Din această poți se judeci asupra direcțiunei și capacității mele. Vrei să o asculti? Titlul e: Daniil analiticul.

— S'audim!

II.

.... Daniil a töst o fantasie analitică, și se plimbă pe malul Dunării.

Pentru-ce a fost analitic? Asta nu vi-o pot spune. Pentru-ce s'a plimbat pe malul Dunării? A-ta nu merită s'o spun.

S'a dus până de tot apröpe de apă, de undele murdare, după-cum dișe dramaticii, de Dunărea cea blöndă, după cum scriu poeții, și cei orbi pentru culori.

O negură gröșă s'a lăsat peste ținut. Notez, că a fost o séră întunecösă: sara întunecösă din öce Novembre, anul: una mie opt sute nouăzeci și cinci.

S'a oprit și a privit în apă. În sus se plece seu în jos? Întrebarea acesta pentru alt muritoriu e atât de simplă, încât nici nu se ocupă de ea, numai ca din întâmplare se întörce în drépta sau în stânga.

Însé, după-cum am amintit, Daniil a fost analitic, și la el chiar și celor mai simple decisiuni le premergêu nisce procese spirituale förte încurcate, ca să nu dișe, șguduiri de creeri.

În capul lui era o luptă crâncenă. Creerii i-se scuturau vehement și, cu töte că întréga sa capacitate și a concentrat-o asupra acestoi singur punct, n'a putut ajunge la rezultat.

A stat deci nemișcat corporalicesce, dară cu o lume internă de tot turburată. Și monologiza:

— Eu, Daniil, dispun de o greutate normală de creeri, și corporalicesce sum să-

nătos. Véd, aud, mânenc și simșesc. Tatăl meu a murit în etate de öptzeci de ani, moșul meu deasemenea; nimeni din familia noastră n'a ajuns în casa nebunilor, nici din beție n'a perit. Cum vine deci, ca eu să mă împedec asupra unui lucru atât de bagatel și să nu fiu în stare să mă întorc nici în drépta, nici în stênga.

S'a cugetat. Și-a frământat și mai tare creerii. Și atunci i-a plesnit ceva prin minte.

— Acesta va fi un punct neclarificat în istoria familiei noastre. În întunecimea secolilor trecați este ceva, ceea-ce corespunde stării mele. Aceasta e moștenire. Un strămoș de al meu din secolul al patruspredecelea o fi fost ca mine. Așa-i!

Atunci deodată aude un glas din negurösă întunecime.

— Nu poftizi dle o luntre?

Curios bizar: pe stradele splendid lunate a trecut pe lângă nenumărate prăvălii. A vëđut vestiminte, jucării, brodării, pälării, umbrele, pöme și nici macar o suflare nu l-a îmbiiat cu obiectele menite spre vëndare. Și acum din negură, din întunec din apă, din nimici se aude un glas:

— Nu poftizi domnule o luntre?

Pentru ce 'l imbie figura aceea nevăđută cu luntre? Pentru-ce tocmai pe el 'l imbie cu luntre? Asta l-a pus pe gânduri.

Este o mare nenorocire grandomania pentru un artist ambițios, pentru că dela sublim până la ridicol, se ădăce numai un pas este, și devenit odată ridicol, esti perdut pentru totdeauna.

Să auzim Manifestul părintelui Lucaciu „din umbra columnei lui Traian” către popoarele sale.

Honores mutant mores. Tote diarele magiare publică o telegramă din București, că guvernul liberal i-ar fi dat să pricépă părintelui Lucaciu, carele de septemăni de ăile tot plăcă și nu mai sosesc din Roma la București, ca să nume găde astădată la București, pentru că nu i-ar conveni, ca pe timpul alegerilor să fie acolo.

Ce va să ăică asta? Odată era binevenit „marele” conducător al „fraților de peste munți”, măcar și numai ca spectator de pe balcon la demonstrațiunile de partid, și era aclamat, astădi „martir” deja nu i-se deschide granița, ca să se bucure împreună de rezultatul acelor demonstrațiuni.

Slabă trebă!

Rele semne pentru efectul Manifestului din „umbra columnei lui Traian”.

Sic transit gloria mundi.

Revista politică.

Iarăși s'au răspândit știri neliniștitoare în cestiile din Orient, de astădată să vorbească mult despre neînțelegerile iscate între puterile europene. Pe când din unele părți se afirmă, că pertractările în privința unei proceduri comune a puterilor în Orient, s'ar fi poticnit din cauza retragerii Germaniei și a neîncrederii Rusiei, din alte părți se susține cu mai multă probabilitate, că există înțelegerea între puteri în sensul propunerii Austro-Ungare și că în cas de nevoie să va exprima și în fapte. Părerea d'întăiu are premisa neverosimilă, că Germania ar fi luat într'un mod demonstrativ poziție pe partea Rusiei și contra Angliei. Germania se pōrtă în tot cazul foarte rezervat, accentuând, că la întâmplările din Orient e numai în linia a doua interesată, dar că ar fi propus chiar o conc lucrare a Rusiei, Franței și Germaniei, la care să se alătoreze eventual și Austro-Ungaria, este de sigur neadevărat. Tot asemenea nu e adevărată versiunea, că Italia ar fi încheiat un pact separat cu Anglia în privința cestiilor orientale, în puterea căruia ambele puteri în cas de lipsă ar sili pe Turcia și cu puterea armelor, ca să eșecute reformele; că mai departe ambasadorul englez din Roma este un

propagator al ideilor de rășboiu și că cea mai recentă întrevorbire a ministrului Blancu cu un corespondent englez a avut un cuprins rășboinic. Diarul „Italie” afirmă, că știrea despre o învoială separată între Anglia și Italia e luată din vânt, și că Italia n'are trebuință, să-și apere politica ei față cu astfel de învinuiri sarbede. Urcarea numărului soldaților și în timp de pace a fost o dispoziție recunoscută de mult ca necesară, care nu stă în nici o legătură cu tratările în cestiile orientale. Dacă guvernul Italian ar avea intenții de rășboi, atunci ar chema pe rezerviști și nu s'ar mulțumi cu un număr mic de recruți, cari numai în câte-va luni pot fi instruiți.

Ambasadorul englez din Constantinopol, care e tocmai acum pe drum spre capitala Turciei, care a conferit în Viena și cu contele Goluchowski, e un diplomat încărunit, și prin urmare și rutinat. Sunt acum mai mult ca 40 de ani, de când a intrat în serviciul diplomatic și s'a dus ca atașat la Petersburg; mai târziu a devenit secretar de stat în ministeriul de esterne englez, și ca atare însoți în 1863/4 pe șeful său de atunci în misiunea, care o avut acesta în Danemarca. Cu această ocazie s'a distins atât de mult, încât a fost numit al doilea secretar diplomatic. În 1866 a fost Currie — astfel îl chiamă pe ambasadorul, — actuarul conferinței din Luxemburg. Apoi intră iarăși în ministeriul de esterne. În 1876 a însoțit pe lordul Salisbury în misiunea, ce a avut-o în Constantinopol. Aici câștigă actualul prim-ministru englez atăta încredere în Currie, încât și l'ăcu secretarul său particular și-l duse cu sine la congresul din Berlin. În 1882 a fost subsecretar în ministeriul de esterne, în care post a rămas până în 1893. De atunci e ambasador în Constantinopol. — Să înțelege de sine, că un om atât de priceput în ale diplomatiei încă e o garanție, că cestiile din Orient să vor deslega în pace și liniscele.

Versiunea din Roma, că Rusia a declarat în césul al 11-lea, că nu pōte primi propunerile Austro-Ungariei în cestiile orientale, află în Viena prin cercurile normative cea mai hotărâtă opoziție. Din contră se afirmă foarte pozitiv, că propunerile Austro-Ungariei au găsit și la Rusia călduroasă prevenire și că Rusia pune cel mai mare pond pe înțelegerea d'între puteri. Una dintre propunerile cabinetului din Viena privia dublarea corăbiilor de stațiuni înaintea Constantinopolului. Rusia a aprobat această propunere și a trimis însași un vapor de rășboiu în apropierea Con-

stantinopolului. Tot asemenea s'a făcut și trāmiterea escadrelor în apele levantine cu consimțământul perfect al Rusiei. Numai cu privire la un punct din *modus procedendi* Rusia a avut altă părere. Propunerea austro-ungară, cu care s'au învoit și celelalte puteri, mergea într'acolo, ca pentru cazul unei necesități urgente și inevitabile, când ar fi pericol, ambasadorii puterilor în Constantinopol să fie împuterniciți independenți să ia dispoziții extraordinare. Cabinetul rusesc a fost de părerea, că să nu li se dea o putere atât de estinsă ambasadorilor, ci într'un cas extraordinar să se facă o nouă înțelegere între puteri. Acesta e totă diferența între celelalte puteri și Rusia. Bine ar fi nici să nu se ivescă astfel de neînțelegeri între puterile europene, căci ușor s'ar putea întâmpla atunci, ca nici cestiia din Constantinopol să nu fie deslegată, și în loc să împace pe turci cu creștinii, să se apuce aceștia între ei de un rășboiu crâncen european! Să sperăm, că prin bună înțelegere în curând va dispărea cestiia orientală dela ordinea ăilei din presa întregă!

* * *

România încă nu scapă de a fi și ea amestecată în cestiile actuale ale Orientului. „Pester Lloyd” de Mercur scrie: „De curând s'a desmîșit scirea, care se lășe din Galați, că vaporele de rășboiu românești ar fi primit ordinul de a fi gata. Guvernul român nu aparține aceloră, cari, dacă se ivesce ceva unde va în orient, numai decât să se facă remarcabil într'un mod lărmuitor, și ai putea să ăici, numai pentru scopuri de reclamă. Armenia e departe de România și guvernul român lasă liniștit și mângăiat puterilor misiunea de a face acolo ordine, ceea-ce nu împedecă, ca să fie imediat la postul lui, dacă vor fi atinse interese, cari privesc de aproape pe România. Vestea greșită despre mobilizarea vaporilor de rășboiu a fost pricinuită pōte prin scirea răspândită de o fōie din Galați, după care ministrul de rășboiu a avisat comanda flotei, să dispună ca să percurgă câte-va corăbii drumul între Galați și Sulina. Acestă dispoziție, astfel ni se scrie din București, are mai mult un caracter polițienesc, decât politic; ea are scopul, să pășescă cu totă energia contra bănuțelor agitații din Dobrogea, cari au fost pe nedrept tolerate sub guvernul trecut (Obrascică minciună! Red.) Tendința acestor agitații nu e destul de lămurită. Unii susțin, că sunt cu deosebire agitați panslaviste, alii cred și se fac că cred, că nihilști ruși și-au făcut asilul lor, în Dobrogea. De curând s'a arătat agitatorului Busilovici în Tulcea și prezența acestui om ar însemna, că agitația, al cărei centru e Tulcea, urmăresce cu deosebire tendințe panslaviste. Guvernul din București fără d'a pregeta mult a luat toate măsurile necesare, ca să le taie drumul tuturor agitatorilor, fie ei panslavști, ori nihilști. Prefecților din Galați și Tulcea li s'a dat ordin, să fie cu ochii în patru. Să speră, că în chipul acesta, să va pune capăt unor agitații, cari conturbă liniștea țării de mult timp!”

Serbătorirea domnului director Ioan Hannia.

Scriem sub adâncă impresiune, ce a lăsat asupra noastră serbătorirea domnului director Ioan Hannia, din incidentul retragerii lui în viața privată, după un serviciu purtat bisericei 50 de ani.

Clerul și poporul nostru din archidieceșă în mod spontan și-a manifestat stima, venerațiunea și recunoștința sa pentru o activitate de o ju-

mătate de veac în sinul bisericei noastre, și acesta este satisfacțiunea cea mai mare, care în biserica noastră să pōte da unui om.

Și acest tribut de recunoștință biserica cu demnitate i l'a dat domnului director în pensiune Ioan Hannia, fiind adevă că d'ina de 7 Novembre un lung șir de sincere manifestațiuni, ca și cari de mult n'au mai fost în Sibiu.

La orele 10 s'a celebrat în biserica din Sibiu Cetate sânta liturghie și s'a cântat pe lângă rugăciunile de mulțămă și docsologia.

Biserica era plină de publicul estern, venit anume spre a se presenfa în persoană, și a aduce iubilantelui felicitările binemeritate.

După terminarea șantei liturghii publicul estern s'a întrunit în sala cea mare din seminarium, spre a să înțelege asupra modalității, cum să se prezenteze la iubilante. Erau de față peste 50 de preoți, tot atăți învățători și din comunele învecinate un frumos număr de popor, care între altele avea să se prezenteze și la fostul seu protopop, căci domnul director Ioan Hannia, timp îndelungat a fost protopop în tractul Sêlstei și administrator protopopesec în tractul Sibiului.

S'a acceptat modalitatea, ca deputațiunea esternă să se prezenteze corporative sub conducerea protopresbiterului tractului Reghinului, Galacteon Șagau.

La orele 12 s'a pornit din seminarium pomposul conduct în șir trei cu trei în mod esemplariu și impunătoriu.

Deputațiunile s'au prezentat în chipul următoriu: La locul prim a mers în deputațiune întreg corpul profesoral din seminarium. La cuvintele directorului Dr. R Roșca a răspuns iubilantele, lăsând ca testament pentru profesori creșterea tinerimei în spiritul bisericei noastre ortodoxe.

A urmat îndată consistoriul archidieceșan în corpore sub conducerea demnului archimandrit și vicariu Dr. Ilariu Pușcariu, a venit apoi o deputațiune a tinerilor, cari de present sunt în seminarium, apoi cea a societății „Andreiu Șaguna” sub conducerea presidentului ei Dr. P. Șpan.

De tot imposantă a fost deputațiunea celor esterni, preste 150 de persoane. Părintele Șagau a vorbit în numele clerului, al învățătorilor și al poporului.

După aceea s'a prezentat clerul și poporul din tractul Sêlstei, sub conducerea parochului din Tilișca Petru Iuga, a urmat în corpore corpul învățătoresc dela șola civilă de fete a Asociațiunei și singuratici stimători ai iubilantelui, cari nu au avut necsuri cu deputațiunile.

Fiind anunțat banchetul festiv pe orele 8 de sêra, și a doua ăi fiind sêrbătoare, preoțimea din afară nu a putut rămânea corporativ la banchet. De aceea la orele 2 s'au întrunit în sala din Restaurațiunea Pankievitz toți membrii esterni ai deputațiunei, cam vre-o 150 și au învitat pe iubilante, să se prezente între ei spre a l saluta și între veselia dela masă.

Presentându-se Domnul director Hannia i s'au făcut frumoșe ovațiuni. În numele celor dela masă l-a salutat Părintele Ioan Popovici din Sadu. În răspunsul seu iubilantele, adânc mișcat a declarat, că manifestațiunea acestă a clerului și poporului este pentru el distincțiunea cea mai mare, pe care nu o pōte purta în afară, dar o ține în inima sa, păstrându-o ca cea mai distinsă suvenir.

Înainte de mesă Domnul director Hannia a cercetat și seminarium spre a privi la veselia elevilor, căroră pentru festivitatea ăilei li s'au servit special mănăcări și beutură mai alêsă.

Sêra la orele 8 a urmat banchetul în restaurațiunea Ardean. Au luat parte preste 100 persoane.

Primul toast l'a ținut Preacuvioșia sa domnul archimandrit vicariu

Să stee ore în fața unei probleme? A-ta trebuie delegată.

- Pentru-ce mă îmbii dta cu luntre?
- Pentru-că eu am luntre, ăra dta nu ai.
- Răspunsul a fost logic.
- Ei, și ce să fac eu cu luntea?
- Poftesc și șeđi în ea.

Aha! D'apoi că acesta e un geșeftariu, care vrea să-l trecă peste Dunăre. Daniil a zîmbit cu un fel de dispreț....

III.

Străinul a cetit până aci, și deodată s'a oprit.

— Ei, și? — ăisei cu un feliu de curiositate.

— Mai departe nu este. Sfêrșitul nu l-am putut scrie.

— Nu s'ar puté termina aci? în ăia de ađi nu-i datorie, a se face sfêrșitul întâmplărilor.

— Adevărat, dară aci simțesc că lipsește ceva.

— Poftesci să o terminiez? întrebai cu un zîmbet curtenitoriu.

— Ah, mă rog, — și necunoscutul îmi împinse înainte pachetul său cu hârtie curată și cerusă.

Muhr G. aprinse o lampă, eu am început a suge cerusa, și continua:

IV.

... Atunci Daniil deodată își aduse aminte, că din cauza unui punct neclarificat al istoriei sale familiare, el n'a fost în stare mai înainte a-și lua direcțiunea nici în dréptă nici în stângă. Și étă, sôrtea-i arată, că nici n'a sosit încă timpul pentru decisiunea acestă, pentru-că a trimis aci pe acest luntreșu, ca să-l ducă pe drumul început drept înainte.

Și cu acestă Daniil își ridică piciorul, să pășescă în luntre. Luntreșului însă i-s'a urit să mai aștepte și se dusesse, ăra Daniil a cădut în apă.

Dacă cineva cade în apă, ce trebuie să facă? Să înôte.

Daniil însă nu a înotat, ci a analizat.

Ce i se întâmplă aceluia, care analizază în apă? Să înecă.

Daniil s'a înecat în apă. Să-i fie apa ușoră, și el ușor nutremânt peștilor....

*

Colegul meu necunoscut, și-a adunat catrafusele, și m'a părăsit cu dispreț. Am stîns și unica lampă, ce era aprinsă, ăra cerusa — fiind-că nu suot sgărcit — am dat-o lui Muhr G., ca să o sugă mai departe.

Vasilie Popovici.

archiepiscopesc Dr. Ilarion Pușcariu vorbind pentru iubilante. În cuvinte alese și bine simțite a arătat domnul vicariu activitatea domnului iubilante pe terenul bisericesc și scolar.

A urmat îndată directorul institutului „Albina”, domnul P. Cosma, care a înșirat meritele iubilantului pentru înființarea „Albinei”, din care au răsărit apoi cele 49 institute românești de bani.

Ca răspuns la aceste două toaste iubilantele închină paharul său în sănătatea Escelenției Sale a capului bisericești noastre și în a domnului vicariu archiepiscopesc.

Profesorul Dr. Petru Șpan a vorbit pentru elementul bisericesc și milenesc din biserica noastră; parohul din Rășinariu Iosif Goga pentru iubilante, care a condus seminariul cu mână tare.

Pentru seminar, și în special pentru corpul profesoral a vorbit iubilantele, căruia i-a răspuns directorul seminarial. La locul din urmă a vorbit domnul avocat Ioan Popa pentru dame.

Au sosit 51 de telegrame și 12 scrisori de felicitare, cărora cu voce clară le-a dat cetire profesorul Dr. Saftu, îndată după toastul ridicat de către prof. Dr. P. Șpan.

Între acestea a făcut foarte bună impresiune biletul Escelenției Sale I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Romanul, de cuprinsul următoriu:

„Cu sincer afect de iubire mă alătur la ovațiile de grațitudine, cari Ți le aduc astăzi foștii învățăcei ai Frăției Tale sub egida seminarului nostru archidieceșan, pof-tindu-ți să poți recugeta încă mulți ani cu satisfacțiune la cele petrecute.”

Addict

Miron Romanul,
archiep. și metropolit.

Banchetul s'a încheiat la orele 11. Cu prezența lor au distins banchetul o frumășă cunună de dame, între cari amintim pe domnele Maria Cosma, Emilia Tilea, Alecsandrina Russu, Ecaterina Stefan; din familie: domnele: Ana Moga, Ioana Bădilă, Maria Dima, Eugenia Vecerde, Elena Șpan și domnișoara Alecsandrina Moga.

Pentru completarea lucrului publicăm o consemnare a preoților și a învățătorilor, cari au fost la aceste festivități prezenți, încât i-am putut însemna.

Între alții am însemnat din preoțimea din centru:

1. Părintele archimandrit Dr. Ilarion Pușcariu, vicariu archiep.
2. Ioan Papiu, protopresb. ases. cons.
3. Moise Lazar, protopr. ases. cons.
4. Zacharia Boiu, protopr. ases. cons.
5. Nicolau Cristea, protopr. ases. cons.
6. Ioan Ghibu, protopr. și prof. sem.
7. Mateiu Voileanu, protop. ases. cons.
8. Dr. R. Roșca, director seminarial.
9. Demetru Cunțan, prof. seminarial.
10. Petru Simtion, presbiter.
11. Georgiu Bobeș, presbiter.
12. Gavriil Hango, presbiter.
13. Ioan Broju, presbiter.
14. Ioan Mihu, presbiter.
15. Ioan Popovici, diacon.

Deputațiunea clerului estern.

Sub presidiul protopopului Reghinului

1. Galacteon Șagău, s'au prezentat următorii:
2. Protopresb. Iuliu Dan din Făgăraș.
3. Vincențiu Grama din Riușor.
4. Ioan Chiușdea din Șinca-nouă.
5. N. Borzea din Viștea de sus.
6. Ioan Mateiu din Sebeșul de sus.
7. Toma Doican din Sebeșul de jos.
8. Demetriu Săcărea din Tălmăcel.
9. Ioan Popovici din Sadu.
10. Iosif Goga din Rășinari.
11. Coman Baca din Poplaca.
12. Ioachim Muntean din Gurariului.
13. Ioan Manta din Gurariului.
14. Ioan Hanzu din Cacova.
15. Valeriu Popovici din Sibiel.
16. Ilie Iosof din Galeș.

17. Petru Iuga din Tilișca.
18. Petru Iuga, diacon, din Tilișca.
19. Ioan Moga din Rod.
20. Dumitru Șureanu din Cristian.
21. Ioan Ittu din Vale.
22. Aron Șerb, diacon, din Poiana.
23. Stefan Opriș din Șura-mare.
24. Clemente Nicola din Slănnic.
25. Simeon Dorca din Lămneș.
26. Ioan Vințelariu din Ocna.
27. Isaia Henteș din Ocna.
28. Isaia Popa din Ocna.
29. Ioan Slăvescu din Mohu.
30. Ioan Slăvescu, capelan, din Mohu.
31. Ioan Oprișor din Cornățel.
32. Nicolau Moldovan din Nocrichiu.
33. Ioan Alecsandru din Ilimbav.

Dintre bărbații de școală între alții am însemnat:

Din Sibiu:

1. Dr. P. Barcianu, prof.
2. Demetriu Comșa, prof.
3. Dr. Petru Șpan, prof.
4. Dr. Vasile Saftu, prof.
5. Dr. Ioan Stroia, prof.
6. Dr. V. Bologa, prof.
7. Ioan Popovici, prof.
8. Toma Jondrea, învăț.
9. Lazar Negrilă, învăț.
10. Candid Popa, învăț.
11. Dr. Elie Cristea, recr. cons.
12. Demetriu Cămpăanu, protocolist.
13. I. Munteanu, cancelist cons.
14. T. Orlea, cancelist cons.
15. V. Popovici cancelist cons.

Învățătorii esteri:

1. Eremia Roman din Tălmăcel.
2. Georgiu Moldovan din Tălmăcel.
3. Demetriu Heuș din Sadu.
4. Ioan Barbu din Sadu.
5. Aleman Galea din Rășinariu.
6. Maniu Lungu din Rășinariu.
7. Elie Ciuruga din Poplaca.
8. Alecsandru Popa din Poplaca.
9. Ioan Vițelariu din Poplaca.
10. Valeriu Arsenie din Gurariului.
11. Ioan Hanzu din Gurariului.
12. Ioan Chipără din Gurariului.
13. Ioan Petru din Sibiel.
14. Demetriu Lăpădat din Seliște.
15. Demetriu Chirca din Seliște.
16. Demetriu Hociotă din Seliște.
17. Ioan Iosof din Tilișca.
18. Petru Juga din Tilișca.
19. Vasiliu Dobrescu din Rod.
20. Emanuil Beșu din Poiana.
21. Simeon Radu din Săcel.
22. Ioan Dordea din Cristian.
23. Nicolau Șureanu din Cristian.
24. Georgiu Iacob din Ocna.
25. Ioan Fruma din Nucet.
26. Ioan Popa din Porcesci.
27. Ioan Olariu din Roșia.

Scrisorile și telegramele le înșirăm după rîndul alfabetic al comunele de unde au sosit.

Scrisori au sosit:

1. Avrig: Ioan Căndea, protopop.
2. București: Georgiu Moian, prof.
3. Hunedóra: Georgiu Oprea paroch.
4. Preșmer: Georgiu Ludu, paroch.
5. Sebeș: I. Reuniunea inv. 2. Z. Mu-reșianu, paroch.
6. Sibiu: 1. Esc. Sa Metropolitul. 2. Gabor Daniil, jud. pens. 3. Dr. Raț, adv. 4. Șuluț Ios. jude reg. pens.
7. Turda: Petru Roșca, protopop.
8. Unguraș: Pavel Roșca, protopop.

Telegrame au sosit:

1. Alba-Iulia: N. Ivan protopop.
2. Arad: I. Meșianu, episcop.
3. Arad: I. Lenger, avocat.
4. Bistrița: S. Monda, protopop. Pavel Beșu, Ioan Orban, preoți. Elis. Dan, Iacob Ona, inv.
5. Brad: V. Damian, protopop. Georgiu Glava, preot. St. Albu, Dr. P. Opiș, G. Păreș, prof.
6. Brad: G. Păreș, C. Costin, Stefan Albu, Dr. P. Opiș, Vas. Bonău Dr. Radu profesori.
7. Brad: I. German, P. Cioran, învățatori.
8. Bran: I. cav. de Pușcariu, jude de curie în pensiu.
9. Bran: N. Mănoiu, paroch, I. Mănoiu, preot, G. Mănoiu, primariu, Ioan Mănoiu, comisariu, N. Mănoiu, iurist.

10. Bran: L. Pușcariu, Reft, Babeg, Moșoiu, Mănoiu, Cențu, Cojan, Plotogea preoți; Invăț.: Reft, Runcănu, Pușcariu, Pușcariu, Enescu, Moșoiu; Notarii: Moșoi, Popa
11. Brașov: Petric protopop, pentru preoți, profesori și inv. tract. Popov.
12. Brașov: Învățătorii români din Brașov.

13. Brașov: Vas. Baboie.

14. „ Baulescu B. prot.
15. „ Bariț Ier. ampl. de bancă.
16. „ Broștanu, ampl. bancă.
17. „ Familia Damian.
18. „ Lucia și Lucian.
19. „ Moldovan I. func. de banc.
20. „ Murăroi I. func. de banc.
21. „ Oncioiu I. func. de banc.
22. „ Petra Petrescu, cassariu.
23. „ Popa Ioan, prof.
24. „ Familia Pușcariu.
25. „ Ūveges V. func. de banc.
26. Cluș: Roșescu T. prot.
27. Dees: Herman Teod. prot.
28. Dobra: Păcurariu A. adm. prot.
29. Iceland: Hodoș Vas. presbiter.
30. Ilia: Păcurariu A. prot.
31. Lipsca: Pușcariu.
32. Lupșa: Danciu prot. Preoții Gan, Manciu, Cioran, Rușdea, Giurgescu, German, Bumbuț, Pitic, Bărsanu, Morușca, David ... Invăț. Fodoreanu, Munteanu, Căteanu, Micela, Pleșa, Pascu, Vesa, Samoilă, Todea.
33. Mediaș: Mircea Rom. adm. prot.
34. Mercurea: Droc Ioan prot.
35. Năsăud: Pletos Gregoriu presbiter, profesor.

36. Poiana: Preoții Dobrotă.

37. Reghin: Șandor Georgiu. particulariu.

38. Răsnov: Hamsea paroch pentru mai mulți.

39. Seliște: Maier prot. Marcu, O. Borcea, A. Borcea, Popa, preoți.

40. Seliște: Dr. Leményi protopretor.

41. Satulung: Verzea A., Verzea R. parochi; A. Popovici, Luca Savu St. Dragomir, inv.

42. Satulung: Nicanor și T. Frateș.

43. Șaromberc: Nicolescu Ioan paroch, Colceriu, inv.

44. Sebeș: Rafila Oniț.

45. „ Învățătorii din Sebeș.

46. Sighișoara: Corpul învățătoresc.

47. Viena: Voina V. prot.

48. Zernesci: Dan Ioan, paroch.

49. „ Garoiu Nic. avocat.

50. „ Dr. Iancu Meșianu, proprietariu.

51. Hunedóra: Stan Popovici comerciant.

O asemenea manifestațiune a bisericești servește de onoare bisericești, căreia iubilantele cu credință a servit ani 50.

Organismul scolar.

Deși însemnată creșterea și educațiunii s'a recunoscut din timpurile cele mai vechi, ba chiar aș poporele emulăză ai da însemnată ei ade-vărată, totuși factorul principal al creșterii — învățătorul, nici acum nu este pe deplin recunoscut de atare, ce faptice este el prin chemarea sa nobilă. Acesta nerecunoșcere este și la noi românii în mare măsură, căci învățătorul român încă nici aș nu are drepturile, ce i-ar compete lui, și astăzi este prea espus grației celor nechemați și nepricepători. Acesta o atribui eu cu deosebire sistemului nostru de organizare. Ca să ne putem lamuri, trebuie să ne întorcem privirea spre casuri concrete, să vedem cine sunt însărcinați cu agendele scolare și întru cât sunt aceia chemați, ba chiar aș a conduce destinele școlii.

Factorii nemijlociți și principali în organizația noastră scolară sunt directorii, episcopii și comitetele parochiale.

Cu agendele directorale sunt însărcinați de regulă preoții, cari în prevederea statutului organic ar avea influința morală necesară de a conduce agendele scolare, după cerințe. Așteptarea e deșertă, căci în multe locuri tocmai acești directori prin ne-

păsarea, (nu voiesc a aminti chiar nepriceperea), pisma, dușmănia lor împedecă mersul regulat al învățămîntului. Mulți dintre acești directori desconsideră pe învățator, îl tracteză ca pe un supus al său, care este îndatorat a-i împlini toate caprițile lui. Ne putem dară esplica, pentru ce recomandă directorul scolar pe învățătorii poporului său cu următoarele cuvinte: „Să fie 300 fl. cuartir și lemne, c'apoi... (dascăl se află pe toate ulițele, voia să dîcă). Va să dîcă poporul n'are să îngrijescă, că ce învățător are, să fie calificat etc. și numai paralele vorbesc, învățătorul, ca 5-a rôtă la car.

Pentru cercetarea regulată a elevilor nu presteză destulă energie, nu publică la timp începerea anului scolar și nu îndemnă pe credincioși prin cuvîntări potrivite, ei simplu se rădîmă pe poruncile celor mai mari. În decursul anului nu este dîlnic în școală să vadă neajunsurile, să îndestulesce, dacă odată pe lună — dacă nu în an subscie cronica și ia la cunoștință (ad acta) plîngerile învățătorului. Să află și de acei directori, cari în zelul lor își arogă dreptul de a escusa copiii dela școală peste tot anul, pentru o tacsă de 50 cr. de cap.

De să împărtășesc școlă de vre-un ajutor el trebuie să-și ea zăciuniala obicinuită. Dacă în școală nu este masă și scaun, ca directorul să aibă pe ce ședea până subscie cronica, învățătorul e da vină. Unde în astfelu de împrejurări este un învățător zelos și consciu de chemarea sa, acolo negreșit erupe starea, ce se numesce casus belli. Ce să întemplă acolo, își pôte inchipui ori cine și ca cine trage cea scurtă încă să scie.

Aceștia sunt directorii scolare; onore excepțiunilor. Cât pentru episcopii și comitetele parochiale nu avem mult de a ne mira, căci în cele mai multe locuri, omenii, ce compun aceste foruri, sunt omeni fără carte sau cu prea puține cunoștințe și pe terenul scolar chiar neinițiați. De aceea nici nu să îngrijesc în destul, dacă este casă, învățător și 2—3 scolare să simt fericiți, că și-au împlinit chemarea. După vederile lor școlă pôte esista și fără masă, scaun, bănci co-răspundătoare și aparate scolare, aceste sunt toate lucruri de nimic. Nici nu să află apoi în aceste locuri în școlă nimic afară de nisce bănci lungi făcute după planul cutărui meșter vestit din sat, care scie să lucre și fără cleiu.

Toate acestea sunt rele, cari cu puțină bunăvoință și interes să pot delătura cu deosebire dând învățătorilor dreptul ce le compete lor.

Cine altul este mai chemat, cine cunoșce mai bine neajunsurile școlii și cine să pôte însușești mai tare pentru prosperarea școlii, dacă nu învățătorul? El este sufletul școlii! Deci el să fie directorul și totodată să fie membrul comitetului parochial din oficiu, ca și în comitetul parochial să și aibă școlă apărătorul său aprig, și acolo să fie cine să suleveze cesiunile scolare și să reverse interes față de școlă și în ceilalți membrii. Și ca activitatea învățătorului să fie încoronată de succes, ei trebuie să fie aplicați în mod definitiv, să se aplice persoane, cari sunt pregătite numai pentru această carieră și nu pentru alta, de care apoi să-și lege speranțele și ca învățător să nu facă nimic. Nu este mai trist decât a fi învățător și a te muta în tot anul din sat în sat, căci nu poți fi definitiv din hatîrul nu sciu cui, și că nu poți încăpea de persoane nechamate. Ș... g.

Noutăți.

Diarul cel mai nordic. Diarul cel mai nordic e acela, care apare în Grönlanda în țera eschimoșilor. Redactorul e un indian cu numele Möller, care totodată e

proprietar, tipograf, culegător și espeditor. Diarul apare de două-ori pe lună, când apoi șeful se face împărțitor de diar, răspândind lumină între compatrioții sei. Möller se bucură de o autoritate deosebită în Grönlanda, îl stimulează, ca pe un adevărat Apostol, și cu tot dreptul, deoarece el formeză zala, ce lăgă lumea cultă cu compatrioții sei.

* * *

Pivnița cea mai scumpă de vinuri o are statul român, care ce-i drept n'a ajuns bucurios în posesia acestei realități. Un tunel pentru tren, făcut între Galați și Barboși, nu poate fi întrebuințat, pentru-că din cauza relei lui construcții au obvenit multe cufundări de pământ. Acest tunel e lung de 870 de metri și avea să servescă pentru prescurtarea liniei Galați—Braila. Construirea lui s'a urcat aprêpe la 4 milioane de franci: în fine a trebuit să-l dea unui negustor de vinuri, care plătesce pe an 8000 de franci arândă. Tunelul, în care încap peste 4000 de buți, în raport cu arândă este cea mai scumpă pivniță de vinuri din lume. — Așa scrie „N. Pester Journal“; nu scim, dacă va fi adevărat!

* * *

Catacombele din Roma au o întindere de 580 mile și se dice, că au primit în interiorul lor până acum peste 10 milioane

de cadavre. Cele mai vaste catacombe sunt așa dară acele ce se întind sub cetatea eternă. Ele au fost locul de repaus al primilor creștini. Se scie, că la romani era obiceiul să se ardă cadavrele morților și numai cenusa lor se păstra în urne. Creștinii fiind persecutați de romanii păgâni, își îngropau morți în secret, în catacombe, căci autoritățile nu suferiau să-i îngrope după ritul creștinesc. Mai târziu, când persecuțiunile încetară și împărații romani declarară religionea creștină ca religione de stat, ceremoniile înmormântării se făceau în public și morții se îngropau tot în catacombe, unde sarcotagele morților erau aședate prin firide. Obiceiul de a înmormânta morții este străvechiu, creștinii l'au adoptat dela evrei. Se nasce întrebarea care obicei e mai practic, acela de a îngropa morții, ori de a-i arde înhumațiunea sau incinerățiunea?

* * *

Un joc de-a omul mort. — Intr'un sat din Bulgaria trăesce un idiot poreclit Grigor-pașa, de o construcțiune corporală uriașă, dar cu totul neporționată. Flăcăii și băieții fac tot felul de glume pe socotela lui Grigor-pașa, unele mai nesărate decât altele. Intr'o zi îi veni unuia ideea să se jöce de-a „omul mort“. Se trage la sorți cine o să fie mortul și se învâli într'un cër-

șaf alb, se aședă apoi pe o laviță. Li puseră luminări aprinse la cap și la picioare, și apoi începură preparațiunile priveghiului. Printre priveghietori era natural, și idiotul. După înțelegerea avută, se furișară afară în timpul priveghiului unul câte unul, numai idiotul rămase neclintit la locul seu cu ochii ficsați asupra mortului. Atunci de odată mortul se ridică și face grimase ca să sperie pe idiot. Dar ce face acesta? Apucă un lemn gros și începe a trata pe mortul dîcînd: „Stăi liniștit, mortule!“ Numai prin intervenirea celorlalți scăpă mortul viu de adevărata mörte.

* * *

Papagalii și morburile epidemice. S'a constatat de curînd, cu deosebire în Franța, că nu numai papagalul pöte să capete morburile epidemice, după-cum e tuberculoasă, venind în atingere cu omul, dar' chiar vice-versa omul pöte să se infecteze dela papagal.

În institutul bacteriologic din Berlin s'a constatat, că dintre papagalii domiciliați acolo, a treia-parte sunt atacați la plumă. De aceea e recomandabil a nu veni în preținie strînsă cu papagalii.

* * *

Prenumărățiune originală de diar. Că economul dela sate mai duce de cînte

câte un puiu, găscă sau altelc la învîțătorul sau la avocatul său, o scim cu toții, ba scim și casuri, unde medicul comunal avea honorariul său din öue, dar prețul de abonament la diar să se solvască în pui, rafe, etc. e de tot nou și până acum nu s'a mai întemplat decăt numai în lumea nouă, în America.

În orașul Gazel-Green din statul Kentucky apare un jurnal, a cărui preț de prenumerare e cinci măsuri de cartofi, sau öeece pui, sau 20 punți carne de porc afumată, sau 5 găsce. Rămâne, ca să-și inchipuiască acum ori cine, ce sgomot va fi în redacția aceea devenită magazin, când își reînoesc cetitorii abonamentul.

Mulțămită publică.

P. T. Domni, cari cu ocașiunea sărbării iubilare a retragerii mele din serviciul activ, ca profesor și director seminarial, au binevoit — în număr mare — a mă onora cu așa vii și călduröse felicitări, binevoiască a primi pe calea acestei mulțămirii mele cele mai adănc simțite.

Sibiu, 7/19 Novembre 1895.

Ioan Hannia,
protop.

Ad. Nr. 360/895.

[210] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea parohiei de clasa a II-a Coșna, din tractul gr.-or. al Bistriței, se scrie cu această concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitul parochului, afară de cuartir și lemnele de foc, face la an, amăsurat constatărei, ce s'a făcut în ședința comitetului parochial din 24 Septembrie a. c. minimul de 700 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne supli-cele instruite conform legilor în vigore în termenul sus arătat la

Oficiul protopresbiterial gr.-oriental al tractului Bistriței.

Borgo-Bistrița, în 24 Septembrie 1895.

În conțelegere cu comitetul parochial

Simion Monda,
protopresbiter.

Nr. 3618—1895

[209] 1—3

Concurs.

Devenind vacant postul de notar comunal în Tilișca pentru ocuparea aceluia prin alegere escriu prin această concurs

Cereri instruate cum se cade să mi se așternă cel mult *până în 10 Decembrie a. c. st. n.*

E m o l u m e n t e l e :

1. Salariu anual . . . 400 fl.
2. Paușal de loc. și lemne 62 „
3. Paușal de diurne . . . 50 „
4. Pentru manipularea și administrarea dărei. 75 „

Suma . . . 587 fl.

Pentru lucrările private taxele în statutul comunal.

Seliște, în 18 Novembre 1895.

Pretorul suprem: D. Lemény.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabri de argintării s'a simțit îndemnată a destace provisiunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sunt eu imputernicit. Espedez deci ori și cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerare de **fl. 6.60** și anume:

- 6 cuțite fine cu tăis veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr'o bucată
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 păhare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tave Victoria englezesci.
- 2 felinare frumoșe de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopătică pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți laolaltă numai **fl. 6.60**

Töte acestea 44 de bucăți au costat mai înainte **fl. 40** și se pot căpeta acum pentru prețul minimal de **fl. 6.60**. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează colörea 25 de ani pe garanță. Ca dovada cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor, cărora nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci privilegiul acesta admirabil și să procure **splendida garnitură**, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru töte gospodăriile mai bune. Se capeta numai la

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent. Viena, II., Rembrandtstrasse 19, — Telefon Nr. 7114.

Ezpediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 cr.

Veritabil numai cu marca înregistrată de alături (metal higienic).

Estras din scrisorile de recunoștință:

Gölniczbánya.
Cu a döua espediție de döne garnituri sunt förte mulțumit, și voui recomanda și altora.
Dulla Nador, capelan.
Olmütz, 1 Maiu, 1892.
Sunt förte mulțumit cu espediția, ca e a întrecut pe departe așteptările mele.
Căpitan Cz..., comanda pieții

Intinde mîna norocului!

500,000 mărci

ca câștig principal în cel mai favorabil cas oferă **tragerea de losuri cea mare din Hamburg**, care e aprobată și garantată de stat.

Cea mai avantajoasă arangiere a noului plan este astfel, că în decurs de câte-va luni s'ă decid cu siguranță **112.000 losuri cu 56.200 de câștiguri**, în sumă totală de

10,981.720 mărci;

între acestea se află câștigul principal de

500.000 mărci,

special înșe:

1 câștig	ă 300.000
1 „	„ 200.000
1 „	„ 100.000
2 câștiguri	„ 75.000
1 câștig	„ 70.000
1 „	„ 65.000
1 „	„ 60.000
1 „	„ 55.000
2 câștiguri	„ 50.000
1 câștig	„ 40.000
3 câștiguri	„ 20.000
21 „	„ 10.000
46 „	„ 5.000
106 „	„ 3.000
226 „	„ 2.000
822 „	„ 1.000
1325 „	„ 400
38050 „	„ 155

15590 câștiguri ä marce 300, 200, 150, 134, 100, 98, 69, 42, 20.

Kaufmann & Simon,
afacere de bancă și de cambii în Hamburg.

Noi mulțumim onorabilor noștri mäterii pentru încrederea ce au avut-o până acum în noi, și pentru-că casa noastră e cunoscută pretutindenea de un lung șir de ani, îi rugăm pe toți aceia, cari se interesează de o **tragere de losuri necondiționat solidă** și în la aceea, ca interesele lor să se valideze în ori și ce direcțiune, să se adreseze numai direct la firma noastră **Kaufmann et Simon în Hamburg**. Noi nu stăm în legătură cu nici o altă firmă și n'avem agenți încredințați să vîndă losuri originale din c lecta noastră, ci noi corespundăm numai direct cu mäterii noștri și aceea să bucură de töte avantajele unei corespondințe directe. Töte comănde, cari vor sosi la noi, se vor înregistra îndată și se vor efectui förte prompt.

[208] 2—10